

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Syvende Afdeling)

19. marts 2015*

»Dumping — import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien — udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import — omgåelse — manglende samarbejde — artikel 13 og 18 i forordning (EF) nr. 1225/2009 — begrundelsespligt — fejlurdering«

I sag T-412/13,

Chin Haur Indonesia, PT, Tangerang (Indonesien), ved advokaterne T. Müller-Ibold og F.-C. Laprèvote,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union, ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Bierwagen,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Kommissionen, ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede,

og

Maxcom Ltd, Plovdiv (Bulgarien), ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck,

intervenienter,

angående en påstand om delvis annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 af 29. maj 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien (EUT L 153, s. 1),

har

* Processprog: engelsk.

RETTEN (Syvende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. van der Woude (refererende dommer), og dommerne I. Wiszniewska-Białecka og I. Ulloa Rubio,

justitssekretær: fuldmægtig S. Spyropoulos,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. september 2014,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- 1 Sagsøgeren, Chin Haur Indonesia, PT, er en virksomhed med taiwanesisk oprindelse, som importerer cykler fra Indonesien til Den Europæiske Union. Sagsøgeren har anfægtet udvidelsen af den endelige antidumpingtold, der efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 er blevet fastsat ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 af 3. oktober 2011 på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 261, s. 2), til visse indonesiske virksomheder.

De væsentligste antidumpingprocedurer og indledende antisubsidieforanstaltninger

- 2 Ved forordning (EØF) nr. 2474/93 af 8. september 1993 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af cykler med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold (EFT L 228, s. 1) indførte Rådet for De Europæiske Fællesskaber en endelig antidumpingtold på 30,6% på import af cykler med oprindelse i Kina.
- 3 Efter en udløbsundersøgelse i henhold til forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), med senere ændringer (erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51, berigtigelse i EUT 2010 L 7, s. 22, herefter »grundforordningen«)), og særlig i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 384/96 (nu grundforordningens artikel 11, stk. 2), besluttede Rådet ved forordning (EF) nr. 1524/2000 af 10. juli 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 175, s. 39) at opretholde antidumpingtolden på 30,6%.
- 4 Efter en interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 384/96 (nu grundforordningens artikel 11, stk. 3) øgede Rådet ved forordning (EF) nr. 1095/2005 af 12. juli 2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Vietnam og om ændring af forordning nr. 1524/2000 (EUT L 183, s. 1) den gældende antidumpingtold til 48,5%.
- 5 I oktober 2011 besluttede Rådet efter en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, ved gennemførelsesforordning nr. 990/2011 at opretholde antidumpingtolden på 48,5%.
- 6 I april 2012 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af cykler med oprindelse i Kina, som omhandlet i artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188, s. 93).

- 7 Den 22. maj 2013 traf Kommissionen for det første afgørelse 2013/227/EU om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 136, s. 15) uden at indføre andre antisubventionsforanstaltninger. Den 29. maj 2013 vedtog Rådet for det andet forordning (EU) nr. 502/2013 om ændring af gennemførelsesforordning nr. 990/2011 (EUT L 153, s. 17) efter en interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.

Proceduren vedrørende omgåelse

- 8 Kommissionen modtog den 14. august 2012 en anmodning indgivet af European Bicycles Manufacturers Association (»EBMA«) på vegne af tre EU-producenter af cykler om dels en undersøgelse af den mulige omgåelse af antidumpingforanstaltningerne over for importen af cykler med oprindelse i Kina, dels om at gøre importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien til genstand for registrering, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien.
- 9 Den 25. september 2012 vedtog Kommissionen forordning (EU) nr. 875/2012 af 25. september 2012 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved gennemførelsesforordning nr. 990/2011 ved import af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT L 258, s. 21).
- 10 Undersøgelsen tilsigtede bl.a. at undersøge den påståede ændring i handelsmønstret som følge af den øgede antidumpingtold i 2005. Den omfattede perioden fra den 1. januar 2004 til den 31. august 2012 (herefter »undersøgelsesperioden«). For rapporteringsperioden fra den 1. september 2011 til den 31. august 2012 (herefter »referenceperioden«) blev der indhentet mere detaljerede oplysninger med henblik på at undersøge den mulige undergravning af de gældende foranstaltningers afhjælpende virkninger og forekomsten af dumping.
- 11 Sagsøgeren blev givet meddelelse om indledningen af omgåelsesundersøgelsen og modtog en fritagelsesformular den 26. september 2012. Sagsøgeren blev opfordret til at besvare denne formular elektronisk senest den 2. november 2012.
- 12 Den 5. november 2012 modtog Kommissionen en papirversion af fritagelsesformularen, som sagsøgeren havde fremsendt. På formularen bekræftede sagsøgeren bl.a., at selskabet ikke havde foretaget samleprocesser i et tredjeland som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2.
- 13 Den 27. november 2012 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en skrivelse, hvorved den anmodede sagsøgeren om at stille visse dokumenter til Kommissionens rådighed under kontrolbesøget, herunder særlig de arbejdssedler, som var blevet brugt til at udarbejde svaret på fritagelsesformularen. Sagsøgeren anerkendte modtagelsen af skrивelsen den 28. november 2012.
- 14 Den 29. november 2012 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en ny skrivelse, hvorved den anmodede sagsøgeren om senest den 3. december 2012 at meddele Kommissionen nye oplysninger vedrørende 13 forhold, der manglede i sagsøgerens svar på fritagelsesformularen. Sagsøgeren indgav visse dokumenter til Kommissionen den 3. og 4. december 2012.
- 15 Kontrolbesøget fandt sted den 6. og 7. december 2012 i sagsøgerens lokaler. Ved denne lejlighed indgav sagsøgeren en revideret fritagelsesformular til Kommissionen.
- 16 Den 28. januar 2013 meddelte Kommissionen sagsøgeren, at den agtede at anvende grundforordningens artikel 18 i forhold til sagsøgeren. Sagsøgeren fremsendte sine bemærkninger den 4. februar 2013.

- 17 Den 21. marts 2013 tilsendte Kommissionen sagsøgeren samt de indonesiske og kinesiske myndigheder et dokument med generelle oplysninger, som redegjorde for Kommissionens konklusioner vedrørende omladningstransaktionerne og samleprocesserne, og som redegjorde for Kommissionens intention om at foreslå en udvidelse af de antidumpingforanstaltninger, der var truffet vedrørende import af cykler med oprindelse i Kina, til at omfatte import af cykler med oprindelse i Indonesien. Kommissionen forkastede i bilag B til dokumentet med generelle oplysninger sagsøgerens anmodning om fritagelse på grund af navnlig de indgivne oplysningers manglende troværdighed.
- 18 Sagsøgeren anfægtede konklusionerne i dokumentet med generelle oplysninger ved skrivelse af 9. april 2013. Selskabet fremsatte nye bemærkninger i den henseende den 28. maj 2013.
- 19 Den 29. maj 2013 vedtog Rådet gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning nr. 990/2011, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien (EUT L 153, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«).

Den anfægtede forordning

- 20 Rådet understregede for det første i 28.-33. betragtning til den anfægtede forordning, at fire indonesiske virksomheder, der tegnede sig for 91% af den samlede import fra Indonesien til Unionen i referenceperioden, havde indsendt en fritagelsesansøgning i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4. For det andet fandt Rådet, at de oplysninger, som et af disse selskaber havde meddelt, ikke kunne verificeres og ikke var pålidelige. På trods af de fremsatte bemærkninger fandt Rådet, at de af dette selskab meddelte oplysninger ikke kunne tages i betragtning. Konklusionerne vedrørende selskabet blev således baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. De tre andre virksomheder blev betragtet som samarbejdsvillige.
- 21 Efter at have undersøgt udviklingen i handelsstrømmene mellem Kina, Indonesien og Unionen samt udviklingen i produktionsmængderne konkluderede Rådet i 45.-58. betragtning til den anfægtede forordning, at der forelå en ændring i handelsmønstret mellem Indonesien og Unionen som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1, efter forhøjelsen af antidumpingforanstaltningerne i juli 2005.
- 22 Rådet undersøgte i 59.-67. betragtning til den anfægtede forordning karakteren af den gennemførte omgåelsespraksis.
- 23 I 60.- 64. betragtning til den anfægtede forordning analyserede Rådet forekomsten af omladning. Rådet konkluderede indledningsvis, at det ikke var godtgjort, at der forelå omgåelse ved omladning for så vidt angik de tre selskaber, der havde samarbejdet. Med hensyn til det selskab, for hvilket anvendelsen af grundforordningens artikel 18 ifølge Rådet var berettiget, »viste [undersøgelsen], at virksomheden ikke selv havde tilstrækkeligt udstyr til berettigede mængden af eksport til Unionen i [referenceperioden], og [at det] i mangel af andre beviser [kunne] konkluderes, at virksomheden var involveret i omgåelsespraksis ved omladning« (62. betragtning til den anfægtede forordning). Henset til ændringen i handelsmønstret, til konklusionerne vedrørende det selskab, for hvilket anvendelsen af grundforordningens artikel 18 var berettiget, og til den kendsgerning, at ikke alle indonesiske producenter/eksportører gav sig til kende og således samarbejdede, konkluderede Rådet, at der foregik omladning af varer med oprindelse i Kina via Indonesien.
- 24 Rådet undersøgte i 65.-67. betragtning til den anfægtede forordning, om der forelå samleprocesser. Rådet konkluderede dels, at det ikke var godtgjort, at der forelå samleprocesser for så vidt angik de tre selskaber, der havde samarbejdet, dels, at Rådet ikke havde kunnet fastslå, om det fjerde selskab, for

hvilket grundforordningens artikel 18 fandt anvendelse, var involveret i samleprocesser. Det kunne således ikke bekræftes, at der fandt samleprocesser som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, sted i Indonesien.

- 25 Rådet understregede i 92. betragtning til den anfægtede forordning, at undersøgelsen ikke havde afdækket nogen anden motivation eller økonomisk begrundelse end intentionen om at undgå de gældende foranstaltninger vedrørende den pågældende vare.
- 26 I 94. og 95. betragtning til den anfægtede forordning understregede Rådet for det første, at sammenligningen af den skadestærskel, som blev fastlagt i interimundersøgelsen af 2005, og den vejede gennemsnitlige eksportpris i referenceperioden viste et væsentligt underbud. For det andet fastslog Rådet, at stigningen i importen fra Indonesien var blevet fundet betydelig i form af mængder. Rådet konkluderede derfor i 96. betragtning til den anfægtede forordning, at de gældende foranstaltninger blev undermineret for så vidt angik mængde og priser.
- 27 I 99.-102. betragtning til den anfægtede forordning undersøgte Rådet i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, om der var bevis for dumping i forhold til den normale værdi, som blev fastslået i forbindelse med den interimundersøgelse, der blev afsluttet i 2005. For at fastslå eksportprisen på den eksport fra Indonesien, der var omfattet af omgåelsespraksis, blev kun eksporten fra ikke samarbejdsvillige producenter/eksportører taget i betragtning. Man anvendte således de bedste foreliggende data, i det foreliggende tilfælde den gennemsnitlige eksportpris på cykler fra Indonesien til Unionen i referenceperioden, som angivet i Eurostats Comext database. Efter forskellige justeringer af den normale værdi og eksportprisen godtgjorde sammenligningen af disse to variable i henhold til Rådet, at der fandt dumping sted.
- 28 Under disse omstændigheder fastslog Rådet, at der forelå omgåelse som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1, ved omladning via Indonesien. Rådet udstrakte derfor den endelige antidumpingtold på 48,5%, som er foreskrevet i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning nr. 990/2011 til import af det omhandlede produkt, som afsendes fra Indonesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i dette land eller ej. Som følge af de i præmis 20 ovenfor nævnte konklusioner indrømmede Rådet fritagelse for de udvidede foranstaltninger for så vidt angik tre af de fire eksportører, der havde indgivet en anmodning om fritagelse.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 29 Sagsøgeren har anlagt nærværende sag ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 9. august 2013.
- 30 Ved særskilt dokument indgivet sammen med stævningen har sagsøgeren ligeledes fremsat begæring om, at Retten træffer afgørelse i sagen efter den fremskyndede procedure i procesreglementets artikel 76a.
- 31 Som følge af en ændring af sammensætningen af Rettens afdelinger er den refererende dommer blevet tilknyttet Syvende Afdeling, hvortil denne sag følgelig er blevet henvist.
- 32 Der blev givet medhold i anmodningen om anvendelse af den fremskyndede procedure ved Rettens Syvende Afdelings kendelse af 8. oktober 2013.
- 33 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 17. oktober og den 8. november 2013 anmodede Kommissionen og EBMA om at måtte intervenere i den foreliggende sag til støtte for Rådets påstande.

- 34 Ved kendelse af 11. november 2013 imødekom formanden for Rettens Syvende Afdeling Kommissionens begæring om intervention.
- 35 Ved kendelse af 17. december 2013 gav Rettens Syvende Afdeling afslag på EBMA's begæring om intervention.
- 36 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 19. marts 2014 har Maxcom Ltd anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande.
- 37 Ved skrivelser af 27. marts og 15. maj 2014 stillede Retten som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. procesreglementets artikel 64, nogle skriftlige spørgsmål til sagsøgeren og opfordrede Rådet til at besvare visse spørgsmål og fremlægge visse dokumenter. Parterne har efterkommet anmodningerne inden for de fastsatte frister.
- 38 Ved kendelse af 16. juli 2014 imødekom Rettens Syvende Afdeling Maxcoms begæring om intervention.
- 39 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 1 og 3, annulleres, for så vidt som disse bestemmelser vedrører sagsøgeren.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 40 Rådet har, støttet af Kommissionen og Maxcom, nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Formaliteten

- 41 Rådet har i sine skriftlige svar på foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse og derefter under retsmødet rejst indsigelse mod sagens antagelse til realitetsbehandling i sin helhed. På grundlag af en avisartikel, som Rådet fik adgang til under den retslige procedure, har Rådet gjort gældende, at sagsøgeren ikke er en reel indonesisk cykelproducent, og at selve sagsøgerens eksistens er tvivlsom. Rådet har udledt af avisartiklen, at det kun var den kinesiske virksomhed F., der drev virksomhed som producent i Indonesien. Under disse omstændigheder blev sagsøgerens anmodning om fritagelse indgivet i den forkerte virksomheds navn. Derfor bør sagen afvises i sin helhed.
- 42 Sagsøgeren har anfægtet Rådets argumentation som ugrundet og baseret på faktiske omstændigheder, der ikke indgår i sagsakterne.
- 43 Det må i den henseende fastslås, at den korte avisartikel på kun én side for så vidt angår sagsøgeren, hvorpå Rådet støtter sig, er tvetydig og under alle omstændigheder ikke kan begrunde Rådets påstand.
- 44 Det fremgår således af den omhandlede avisartikel, at sagsøgeren, som er et selskab med oprindelse i Taiwan, har været etableret i Indonesien siden 1990. Det producerer angiveligt cykeldele og sælger sine produkter i Sydøstasien, Indonesien, Sydamerika og Italien. Selskabet stiller angiveligt ligeledes en af sine samlefabrikker til rådighed for den kinesiske virksomhed F. Som følge af pålæggelsen af

europæisk antidumpingtold på importen af kinesiske cykler udlejede sagsøgeren angiveligt sin fabrik til virksomheden F. Den nøjagtige karakter af forbindelserne mellem sagsøgeren og sidstnævnte virksomhed blev ikke klart oplyst.

- 45 Det må som følge deraf fastslås – uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt fremlæggelse af en kort avisartikel i fraværet af ethvert andet beviselement kan rejse tvivl om en sags antagelse til realitetsbehandling – at Rådets argumenter, der er gengivet i præmis 41 ovenfor, ikke på nogen måde understøttes af denne avisartikel.
- 46 Da Rådet ikke har fremlagt andre beviser i den henseende, antages sagen til realitetsbehandling.

Om realiteten

- 47 Sagsøgeren har fremført tre anbringender til støtte for søgsmålet. Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 13, stk. 1, og artikel 18, stk. 1, vedrører Rådets retlige fejl og urigtige skøn for så vidt angår eksistensen af omgåelse og karakteren af de tilgængelige oplysninger. Det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, af proportionalitetsprincippet og af begrundelsespligten vedrører konstateringen af manglende samarbejde. Det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 13, stk. 1, og ligebehandlingsprincippet vedrører eksistensen af dumping.

Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 13, stk. 1, og artikel 18, stk. 1

- 48 Sagsøgerens første anbringende består af to led vedrørende for det første spørgsmålet om, hvorvidt en ændring af handelsmønsteret faktisk fandt sted, og for det andet Rådets konklusion om, at sagsøgeren havde foretaget omladninger.

– Om ændringen af handelsmønsteret

- 49 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at de kinesiske statistikker for eksport af cykler til Indonesien, som Rådet bl.a. har lagt til grund for at godtgøre, at der foreligger en ændring af handelsmønsteret, er fejlbehæftede. Ifølge sagsøgeren var eksportgodtgørelsessatsen for cykler højere end for cykeldele, hvilket gav de kinesiske eksportører et incitament til at deklarere eksport af enkelte dele som eksport af hele cykler. Under disse omstændigheder var de kinesiske statistikker for eksport af cykler kunstigt forhøjede, idet størstedelen af de eksporterede cykler i virkeligheden var cykeldele. Folkerepublikken Kina havde således eksporteret et væsentligt lavere antal cykler til Indonesien end det, som er anført i tabel 2 i den anfægtede forordning.
- 50 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at de data, der er blevet anvendt for at godtgøre en ændring af handelsmønsteret er utilstrækkelige til at understøtte en konstatering af omladning, for så vidt som der ikke foreligger en klar forbindelse mellem eksporten af cykler fra Kina til Indonesien og eksporten fra Indonesien til Unionen.
- 51 For det tredje har Rådet undladt at tage alternative forklaringer på den angivelige ændring i handelsmønsteret i betragtning. Særlig er Rådets analyse af produktionsmængderne lidet overbevisende og vedrører en forkert periode.
- 52 Rådet har bestridt samtlige disse argumenter som værende ugrundede.

- 53 Det må i den henseende for det første fastslås, at det fremgår af det dokument, som sagsøgeren har fremlagt, der gengiver de forskellige godtgørelsessatser for cykler og cykeldele, at det forekommer, at der faktisk foreligger en forskellig godtgørelsessats for merværdiafgift (herefter »moms«) for cykeldele og for hele cykler.
- 54 Sagsøgeren har imidlertid ikke fremlagt noget bevis, der kan godtgøre, at de kineske eksportører eller toldmyndighederne som følge deraf deklarerede eksport af enkelte cykeldele som eksport af hele cykler. Sagsøgeren har således kun fremlagt dokumenter vedrørende et begrænset antal transaktioner. Selv hvis det antages, at disse dokumenter har en bevisværdi vedrørende eksistensen af denne praksis, kan de ikke i sig selv godtgøre, at denne praksis var tilstrækkeligt udbredt til at rejse tvivl om de statistikker, Rådet har anvendt. Sagsøgeren har under alle omstændigheder ikke godtgjort, at denne praksis var tilstrækkeligt udbredt til at rejse tvivl om gyldigheden af de kinesiske statistikker.
- 55 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen i forbindelse med sin undersøgelse let havde kunnet fastslå eksistensen af en sådan praksis, for så vidt som denne praksis var velkendt blandt sektorens aktører. Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til at udvise passende omhu.
- 56 Rådet har i den henseende uden at blive modsagt af sagsøgeren for det første gjort gældende, at ingen af de andre berørte parter i undersøgelsen eller i de andre undersøgelser, der blev foretaget samtidigt, forekommer at have nævnt eksistensen af en sådan praksis. Derudover har de indonesiske og kinesiske myndigheder, til hvem undersøgelsens konklusioner blev fremsendt, ikke på noget tidspunkt rejst tvivl om troværdigheden af de statistikker, der blev anvendt, for så vidt angår deres egne tal. Der var således ingen anledning for Rådet til at betvivle troværdigheden af disse statistikker.
- 57 For det andet må det fastslås, at sagsøgeren først påpegede den angivelige eksistens af denne praksis den 28. maj 2013, dvs. dagen før vedtagelsen af den anfægtede forordning og mere end 40 dage efter udløbet af den fastsatte frist for at indgive bemærkninger til dokumentet med generelle oplysninger. Sagsøgeren havde aldrig nævnt denne praksis tidligere. Sagsøgerens argument blev således fremsat på et alt for sent tidspunkt i løbet af undersøgelsen.
- 58 Under disse omstændigheder har sagsøgeren ikke godtgjort, at der foreligger et fejlskøn eller en tilsidesættelse af princippet om passende omhu fra Unionens institutioners side for så vidt angår de anvendte statistikker.
- 59 For det andet må det fastslås, at de tal, som Rådet har fremlagt i 45.-55. betragtning til den anfægtede forordning, godtgør en ændring af handelsmønstret som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1, mellem Kina og Unionen, mellem Kina og Indonesien og endelig mellem Indonesien og Unionen.
- 60 Det fremgår således for det første af 45. betragtning til den anfægtede forordning, at eksporten af cykler fra Kina til Unionen faldt med over 80% i undersøgelsesperioden. Fra forhøjelsen af tolden i 2005 og til slutningen af referenceperioden blev importen reduceret til en tredjedel. For det andet steg eksporten af cykler fra Kina til Indonesien, som det fremgår af 51. betragtning til og tabel 2 i den anfægtede forordning, med mere end 83% i løbet af undersøgelsesperioden. For det tredje steg eksporten af cykler fra Indonesien til Unionen til 2,6 gange den tidligere mængde i løbet af undersøgelsesperioden. Selv om importen fra Indonesien ganske vist faldt i 2009, forblev den, som det fremgår af 46. betragtning til og tabel 1 i den anfægtede forordning, dels på et noget højere niveau end i 2004 og 2005, dels steg den på ny fra 2010 til 2012.

- 61 Ganske vist faldt den indonesiske import fra Kina med 10,1%, mens den indonesiske eksport til Unionen steg med 18,6% i 2007. En sådan årlig variation rejser imidlertid ikke i sig selv tvivl om den tendens, som påvises af Unionens institutioners talmateriale. Som Rådet med rette har gjort gældende, kan der forekomme en tidsmæssig forskydning mellem ændringen af handelsstrømmen mellem Kina og Indonesien og mellem Indonesien og Unionen bl.a. på grund af nødvendigheden af at have lagre.
- 62 Under disse omstændigheder har Rådet ikke begået en fejl ved på grundlag af dette talmateriale at konkludere, at handelsmønsteret var ændret.
- 63 For det tredje har Rådet ifølge sagsøgeren undladt at tage alternative forklaringer til omgåelse i betragtning under Rådets undersøgelse af udviklingen i eksporten fra Indonesien til Unionen.
- 64 Det bemærkes i den henseende, at grundforordningen ikke tillægger Kommissionen undersøgelsesbeføjelser, der gør det muligt for den at tvinge virksomheder til at deltage i undersøgelsen eller fremlægge oplysninger. Under disse omstændigheder er Rådet og Kommissionen afhængige af parternes frivillige samarbejde om at forsyne institutionerne med de nødvendige oplysninger inden for de fastsatte frister (dom af 24.5.2012, JBF RAK mod Rådet, T-555/10, EU:T:2012:262, præmis 80).
- 65 I den foreliggende sag må det for det første fastslås, at det fremgår af sagens akter, at der ikke er blevet fremført nogen alternativ forklaring i løbet af undersøgelsen. Rådet har særlig fremhævet, at de indonesiske myndigheder ikke fremførte nogen modstridende bemærkninger vedrørende årsagen til ændringen i handelsmønsteret.
- 66 Det bemærkes for det andet, at sagsøgeren under den administrative og retslige procedure heller ikke selv har fremført nogen alternativ forklaring, der kan forklare ændringen i handelsmønsteret andet end ved pålæggelsen af den oprindelige antidumpingtold. Sagsøgeren har stillet sig tilfreds med at anføre, at Rådet undlod at tage andre forklaringer end omgåelse i betragtning, uden at præcisere dette nærmere med undtagelse af sagsøgerens kritik vedrørende Rådets analyse af udviklingen i produktionsmængderne.
- 67 For så vidt angår udviklingen i produktionsmængderne har sagsøgeren anført, at Rådets analyse er ufuldstændig, fordi den hverken vedrører hele undersøgelsesperioden eller alle de indonesiske eksportvirksomheder.
- 68 Det fremgår af 56. betragtning til og tabel 3 i den anfægtede forordning, at Unionens institutioner undersøgte udviklingen i produktionsmængderne fra 2009 til slutningen af referenceperioden for de selskaber, der samarbejdede. Det fremgår af denne analyse, at de indonesiske selskaber, der samarbejdede, forøgede deres produktion med 54% i løbet af denne periode.
- 69 Det må i denne henseende for det første understreges, at Unionens institutioner med rette kunne lægge tallene for alene de indonesiske selskaber, der samarbejdede, til grund, idet tallene for de andre selskaber følgelig ikke var hverken tilgængelige eller troværdige. Endvidere fremgår det, som Rådet med rette har fremhævet, af de tabeller, der skal udfyldes som bilag til fritagelsesformularen, at anmoderne skulle indgive oplysninger vedrørende deres produktionsmængder fra 2004 at regne. Kommissionen har således undersøgt produktionsmængderne under hele undersøgelsesperioden. Rådet har i sine skriftlige indlæg begrundet det forhold, at det begrænsede sig til perioden fra 2009 til august 2012, med, at datamaterialet for de første år ikke var fuldstændigt komplet for alle selskaberne.
- 70 Rådet kunne derfor med rette, for så vidt som ingen anden begrundelse end indførelsen af en antidumpingtold blev afsløret under undersøgelsen, og da sagsøgeren under den administrative og retslige procedure ikke fremlagde det mindste konkrete bevis i den henseende, konkludere, at der ikke forelå en alternativ forklaring på ændringen i handelsmønsteret.

- 71 Det første anbringendes første led må derfor forkastes i sin helhed som ugrundet.
- Om gennemførelsen af omladning
- 72 Sagsøgeren har gjort tre klagepunkter gældende i forbindelse med anbringendets andet led.
- 73 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Rådet foretog et fejlskøn, idet Rådet i 62. betragtning til den anfægtede forordning (jf. præmis 23 ovenfor) konkluderede, at sagsøgeren ikke havde tilstrækkelig produktionskapacitet til at begrunde mængden af sagsøgerens eksport til Unionen.
- 74 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Rådet begik en retlig fejl ved at konkludere, at der forelå omladning udelukkende på grundlag af ændringen i handelsmønsteret. Rådet fremlagde ikke beviser for denne omladning og godtgjorde ikke en årsagsforbindelse mellem disse transaktioner og den angivelige ændring i handelsmønsteret.
- 75 Sagsøgeren har for det tredje anført, at de forelagte beviser i fraværet af ethvert andet bevis udgjorde de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 1.
- 76 Rådet har bestridt alle sagsøgerens argumenter.
- 77 For så vidt angår det første klagepunkt har sagsøgeren gjort gældende, at selskabet er producent af cykler med indonesisk oprindelse, og at selskabet derfor ikke kunne anses for at være involveret i omgåelse. Det fremgår bl.a. af sagsøgerens svar på fritagelsesformularen, at [*fortroligt*]¹. Selskabet har ikke anfægtet, at det har importeret et vist antal enkelte dele med oprindelse i Kina. Disse enkeltdele blev efterfølgende anvendt til at producere cykler på selskabets fabrik i Tangerang (Indonesien), som beskæftiger omkring [*fortroligt*]. Ifølge sagsøgeren omfatter fabrikationsprocessen på selskabets fabrik alle faser i produktionen af en cykel.
- 78 Sagsøgeren har i det væsentlige, idet selskabet har støttet sig på selskabets svar på fritagelsesformularen og på firmaet V.s revisionsrapport af 28. november 2011, som blev genstand for en opfølgning den 16. juli 2012, gjort gældende, at Rådet rådede over tilstrækkelige oplysninger til at konkludere, at der ikke fandt omladning sted.
- 79 Sagsøgeren har i øvrigt gjort gældende, at den omstændighed dels, at selskabets produktionsudstyr ikke viste nogen tegn på slitage på tidspunktet for kontrolbesøget, dels, at fabrikken ikke var i drift på tidspunktet for kontrolbesøget, i modsætning til hvad Rådet har gjort gældende, ikke har nogen bevisværdi. Sagsøgeren har ligeledes understreget, at Rådets konstatering i 29. betragtning til den anfægtede forordning, hvorefter sagsøgeren anvendte en kinesisk fabrikant som leverandør af cykeldele, strider mod konstateringen af, at sagsøgeren ikke selv producerede cykler og mod konstateringen af omladning.
- 80 Det må i den henseende præciseres, at grundforordningen ikke tillægger Kommissionen undersøgelsesbeføjelser, der gør det muligt for den at tvinge virksomheder til at deltage i undersøgelsen eller fremlægge oplysninger. Under disse omstændigheder er Rådet og Kommissionen afhængige af parternes frivillige samarbejde om at forsyne institutionerne med de nødvendige oplysninger inden for de fastsatte frister. I denne sammenhæng er de oplysninger, der indgives på fritagelsesformularen, og den efterfølgende undersøgelse, som Kommissionen kan foretage på stedet, afgørende for antidumpingprocedurens gennemførelse. Det påhviler således de virksomheder, der samarbejder, at føre bevis for nøjagtigheden og rigtigheden af de oplysninger og beviser, som de

1 — Fortrolige oplysninger udeladt.

indgiver dels i forbindelse med svarene på de skriftlige og mundtlige spørgsmål, dels under kontrolbesøget (jf. i denne retning dom JBF RAK mod Rådet, nævnt i præmis 64 ovenfor, EU:T:2012:262, præmis 80 og den deri nævnte retspraksis).

- 81 Det må i den foreliggende sag fastslås, at sagsøgeren faktisk har fremlagt et vist antal relevante oplysninger ved fritagelsesformularen og den reviderede fritagelsesformular. Selskabet har navnlig fremlagt sammenfattende oplysninger i form af tabeller vedlagt som bilag til disse formularer vedrørende selskabets produktionskapacitet, dets faktiske produktion, dets eksportsalg, dets omsætning, visse finansielle og regnskabsmæssige oplysninger såsom de faste omkostninger ved fabrikken, lager, køb af enkeltdele og disse deles oprindelse, fabrikationsprocessen og produktionsomkostningerne. Selskabet har ligeledes fremlagt årsregnskaber.
- 82 Det må imidlertid for det første fastslås, at de oplysninger, sagsøgeren fremlagde i forbindelse med den første fritagelsesformular, som blev indgivet den 5. november 2012, viste sig at være utilstrækkelige, idet de i vidt omfang var ufuldstændige.
- 83 De oplysninger, der blev fremlagt ved den fritagelsesformular, der blev indgivet den 5. november 2012, gav således bl.a. ikke mulighed for at fastslå hverken de respektive omkostninger vedrørende eller oprindelse af de forskellige cykeldele, hvilket gjorde det umuligt at afgøre på dette stadie, om sagsøgeren var en indonesisk producent af cykler, og således at indrømme sagsøgeren en fritagelse i henhold til i grundforordningens artikel 13, stk. 2.
- 84 Ved skrivelse af 29. november 2012 anmodede Kommissionen ved 13 præcise spørgsmål sagsøgeren om at indgive de manglende oplysninger senest den 3. december 2012, dvs. før kontrolbesøget. Ved sin skrivelse af 3. december 2012 indgav sagsøgeren kun oplysninger vedrørende 2 ud af Kommissionens 13 spørgsmål, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt.
- 85 For det andet fremlagde sagsøgeren under kontrolbesøget den 6. og 7. december 2012 en revideret udgave af fritagelsesformularen, i hvilken kun visse punkter var blevet ført ajour, nemlig bl.a. oplysningerne om de cykeldele, der var blevet købt i andre lande end Kina. De oplysninger, der var blevet fremlagt i forbindelse med den reviderede fritagelsesformular, var imidlertid stadig ufuldstændige, hvilket sagsøgeren i øvrigt ikke har bestridt. For så vidt angår data vedrørende selskabets eksport undlod sagsøgeren navnlig fortsat at fremlægge data vedrørende cif-priser (cost, insurance, freight) for visse salg til Unionen. Sagsøgeren fremlagde heller ikke oplysninger om omkostninger vedrørende emballage, garantier eller bankgebyrer.
- 86 De oplysninger, der blev fremlagt på den reviderede fritagelsesformular viste sig ligeledes at være selvmodsigende og kunne ikke efterprøves.
- 87 Således var de tal, der blev oplyst i form af to tabeller vedlagt de indgivne fritagelsesformularer som bilag, vedrørende oprindelsen af de cykeldele, sagsøgeren havde købt, usammenhængende, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt. Dette talmateriale er imidlertid afgørende i forbindelse med en procedure vedrørende en mulig omgåelse af antidumpingtold.
- 88 For det andet fremgår det af sagsakterne, at sagsøgerens medarbejdere fortsat ikke fremlagde de arbejdssedler, som ville have gjort det muligt at udfylde fritagelsesformularerne, under kontrolbesøget (jf. i denne henseende præmis 112 nedenfor), og de forklarede ikke, hvorledes de i forbindelse med fritagelsesformularerne fremlagte tal var blevet beregnet, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt. Det synes at fremgå, at de af sagsøgeren fremlagte tal er blevet udregnet i hånden ved hjælp af en simpel lommeregner.
- 89 For det tredje fremgår det ligeledes af sagsakterne, at sagsøgeren ikke var i stand til at fremlægge andre dokumenter end selskabets selvangivelser, visse toldformularer og et antal fakturaer. Sagsøgeren var ikke i besiddelse af reviderede årsregnskaber eller regnskabssystemer, der gjorde det muligt med

lethed at kontrollere de tal, der var blevet fremlagt i forbindelse med fritagelsesformularerne, og hvorvidt fortegnelserne over transaktionerne var fuldstændige. Det var eksempelvis ikke muligt at sammenholde produktionsmængderne med salg og lagermængder. Det må i den sammenhæng fremhæves, at Kommissionen ved sin skrivelse af 27. november 2012 forudgående gav sagsøgeren meddelelse om, at selskabet skulle fremlægge samtlige de dokumenter, der ville gøre det muligt for Kommissionen at kontrollere de tal, der var blevet fremlagt i forbindelse med fritagelsesformularen, under kontrolbesøget, herunder navnlig arbejdsedlerne.

- 90 For det tredje gav Kommissionen efter kontrolbesøget ved sin skrivelse af 28. januar 2013, som gav sagsøgeren meddelelse om Kommissionens hensigt om at anvende grundforordningens artikel 18, stk. 1, på sagsøgeren, på ny sagsøgeren mulighed for at fremlægge de nødvendige dokumenter. Sagsøgerens svar af 4. februar 2013, som kun var på én side, indeholdt ikke i den henseende noget nyt af væsentlighed, idet sagsøgeren i det væsentlige begrænsede sig til igen at anføre, at selskabet havde samarbejdet korrekt. Sagsøgeren fremlagde stadig ikke i sit svar på dokumentet med generelle oplysninger af 9. april 2013 konkrete elementer, der kunne begrunde de tal, der var blevet fremlagt ved fritagelsesformularen, og selskabet fremlagde heller ikke sådanne elementer i dets for sene skrivelse af 28. maj 2013.
- 91 Hvad for det fjerde angår firmaet V.s revisionsrapport af 28. november 2011, som var genstand for en opfølgning den 16. juli 2012, må det fastslås, at denne rapport ikke under nogen omstændigheder godtgør, at sagsøgeren selv producerede cykler med oprindelse i Indonesien, eller at selskabet kunne opfylde de kriterier, der er foreskrevet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, hvilket Rådet med rette har fremhævet.
- 92 Denne rapport vedrører således ikke spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren ikke var involveret i praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkeligt gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af den oprindelige antidumpingtold. Rapporten godtgør højst, at sagsøgeren på tidspunktet for rapportens offentliggørelse var involveret i produktion af cykler, hvilket ikke er omtvistet. Det må i den sammenhæng understreges, at denne revisionsrapport i det væsentlige vedrører arbejdsbetingelserne og den organisatoriske kvalitet. Den indeholder som følge deraf ingen relevante data vedrørende bl.a. udviklingen i produktionsmængderne og de enkelte deles oprindelse.
- 93 I øvrigt godtgør de fotografier og den video, som sagsøgeren har fremlagt for Retten heller ikke, at selskabet var en indonesisk producent af cykler, og at selskabet derfor ikke var involveret i omgøelse som omhandlet i grundforordningens artikel 13, da denne dokumentation ikke muliggør en præcis konstatering af bl.a. de anvendte råvarers oprindelse.
- 94 Derfor kan fritagelsesformularerne, firmaet V.s revisionsrapport og de fotografier, som er blevet fremlagt på forskellige tidspunkter under den retslige procedure, hvorpå sagsøgeren har støttet sig, ikke godtgøre, at sagsøgeren var en eksportør af indonesisk oprindelse, eller at selskabet opfyldte de i grundforordningens artikel 13, stk. 2, foreskrevne kriterier.
- 95 Det må imidlertid på grundlag af sagsakterne fastslås, at Rådet ikke radede over tilstrækkelige indicier til i 62. betragtning til den anfægtede forordning udtrykkeligt at konkludere, at sagsøgeren ikke radede over tilstrækkelig produktionskapacitet, henset til de mængder, der eksporteredes til Unionen, eller at selskabet derfor var involveret i omladning, dvs. forsendelse af produkter, der var underlagt foranstaltninger via tredjelande.
- 96 Det må i den henseende for det første understreges, at de betragtninger, Rådet har lagt til grund, i vidt omfang bygger på de konstateringer, Kommissionens repræsentanter foretog under kontrolbesøget.

- 97 Ifølge Kommissionens repræsentanter fremgik det bl.a., at sagsøgeren ikke rådede over de nødvendige maskiner for at kunne producere tilstrækkeligt med dele, henset til de deklarerede mængder. De bemærkede, at sagsøgerens produktionssted var aflåst ved deres ankomst, og at visse maskiner i produktionen var nye eller sandsynligvis ikke var blevet anvendt for nylig. Derudover var der ingen skæremaskine eller svejsemaskine. Kommissionens agenter anmodede uden held om at måtte se råvarerne til aluminiumsfælgene samt de rå stel. De fandt til gengæld kasser med hele cykler, der bar påskriften »produceret i Indonesien«, mens den kinesiske producent ikke var nævnt, samt andre kasser, der indeholdt stel uden angivelse af oprindelse. Teamet bemærkede, at alle de inspicerede stel var leverede af leverandører og allerede var malede. Endelig var sagsøgerens medarbejdere ude af stand til at give forklaringer vedrørende fremstillingsprocesserne.
- 98 Ingen af disse konstateringer peger imidlertid, enkeltvis eller samlet, på overbevisende måde på, at der foregik omladning.
- 99 I det omfang, virksomhedens aktiviteter blev stærkt reducerede efter indledningen af antiomgåelsesundersøgelsen, kan der således ikke drages konklusioner af den omstændighed, at fabrikken var i god stand, og at lagrene af råvarer var begrænsede på tidspunktet for kontrolbesøget. Sagsøgeren har i den henseende i øvrigt understreget, at selskabet havde solgt visse dele af selskabets produktionslinje under hensyntagen til nedgangen i selskabets aktiviteter. Sagsøgeren har ligeledes anført, hvilket understøttes af fakturaer, at visse maskiner i produktionen var blevet købt for nylig efter en brand i fabrikken den 23. april 2009. Sagsøgeren havde som følge deraf foretaget geninvesteringer to gange i maj 2009 og i juli 2011 i bl.a. samlebåndet.
- 100 Ganske vist medvirkede visse konstateringer, såsom den omstændighed, at sagsøgerens kinesiske leverandør overhovedet ikke var nævnt, eller at visse kasser indeholdt stel uden angivelse af deres oprindelse, til at rejse tvivl om sagsøgerens faktiske virksomhed, hvilken tvivl blev understøttet af den omstændighed, at sagsøgeren fortsat ikke begrundede det talmateriale, som var blevet fremlagt i forbindelse med fritagelsesformularerne. Disse forhold godtgjorde imidlertid ikke, at sagsøgeren foretog omladninger.
- 101 For så vidt angår den omstændighed, at de af sagsøgerens medarbejdere, der blev truffet under kontrolbesøget, ikke var i stand til at forklare produktionsprocessen, hvilket sagsøgeren i øvrigt har bestridt, må det fastslås, at det fremgår af Rådets skriftlige svar på Rettens skriftlige spørgsmål, at Kommissionens team kun traf medarbejdere fra salgsafdelingen og ikke specialister fra produktionen.
- 102 For det andet støttede Rådet sig for så vidt angår de faktiske forhold, der er nævnt i præmis 97 ovenfor, næsten udelukkende på Kommissionens repræsentanternes missionsrapport og så bort fra alle andre væsentlige forhold. Hovedparten af de konstateringer, der kan udledes af missionsrapporten, bestrides imidlertid af sagsøgeren, særlig hvad angår den omstændighed, at samlebåndene ikke fungerede, eller at visse lagre af råvarer ikke forefandt. Ganske vist har Rådet i sine skriftlige indlæg og under retsmødet henvist til visse fotografier, som sagsøgeren fremlagde, eller som Kommissionens repræsentanter tog under kontrolbesøget. Disse fotografier giver imidlertid ingen indikation af, om sagsøgeren foretog omladning.
- 103 For det tredje støttede Rådet sig i sit ræsonnement ligeledes på den omstændighed, at sagsøgeren fortsat undlod at fremlægge beviser, der kunne godtgøre, at selskabet var en indonesisk producent, eller at selskabet opfyldte de i grundforordningens artikel 13, stk. 2, foreskrevne kriterier. Selv om denne konstatering bekræftes i præmis 94 ovenfor, følger det ikke i sig selv deraf, at sagsøgeren foretog omladning.
- 104 Henset til det i præmis 95-103 ovenfor anførte rådede Rådet ikke over tilstrækkelige indicier til at konkludere, at sagsøgeren ikke rådede over tilstrækkelig produktionskapacitet til at begrunde de mængder, der blev eksporteret til Unionen, og at selskabet derfor foretog omladning.

- 105 Ganske vist er det ikke muligt at udelukke, at sagsøgeren blandt hele den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkeligt gyldig grund eller økonomisk begrundelse som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1, andet afsnit, ud over indførelsen af den oprindelige antidumpingtold, kan have foretaget omladning. I modsætning til det af Kommissionen under retsmødet anførte giver den omstændighed, at sagsøgeren ikke kunne godtgøre, at selskabet faktisk var en indonesisk producent, eller at selskabet opfyldte betingelserne i grundforordningens artikel 13, stk. 2, imidlertid ikke Rådet grundlag for at konkludere, at sagsøgeren foretog omladning, idet en sådan mulighed på ingen måde fremgår af grundforordningen eller retspraksis.
- 106 Under disse omstændigheder må der gives medhold i det første anbringendes andet led, uden at det er fornødent at tage stilling til sagsøgerens andre klagepunkter.

Om det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, proportionalitetsprincippet og begrundelsespligten

- 107 Sagsøgeren har fremført fire led til støtte for selskabets andet anbringende, der bl.a. tilsigter at godtgøre, at Rådet begik retlige fejl og anlagde et urigtigt skøn i 29.-33. betragtning til den anfægtede forordning, idet Rådet fastslog, at sagsøgeren ikke havde samarbejdet som omhandlet i grundforordningens artikel 18. Sagsøgeren har ved anbringendets første led gjort gældende, at selskabet samarbejdede efter bedste evne, hvilket Rådet under tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18 ikke tog hensyn til. Ved anbringendets andet led, der ligeledes vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, har sagsøgeren anfægtet konstateringen af manglende samarbejde. Ved anbringendets tredje led har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet tilsidesatte sin begrundelsespligt bl.a. ved at undlade at forklare, hvilke tilgængelige data som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 1, Rådet tog i betragtning. Ved anbringendets fjerde led har sagsøgeren anført, at Rådet under tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, stk. 3, undlod at tage hensyn til de oplysninger, som selskabet fremlagde under undersøgelsen. Derudover udgør det en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, at der ikke blev taget hensyn til alle de oplysninger, som selskabet fremlagde.
- 108 Rådet har bestridt alle sagsøgerens argumenter.
- 109 Retten finder, at det andet led bør behandles først, og det første, det tredje og det fjerde led derefter bør behandles i denne rækkefølge.

– Om konstateringen af manglende samarbejde

- 110 Sagsøgeren har til støtte for det andet anbringendes andet led fremført et antal argumenter med henblik på at godtgøre, at konstateringen af manglende samarbejde er fejlagtig. Sagsøgeren har bl.a. gjort gældende, at den manglende fremlæggelse af arbejdssedler ikke i sig selv er tilstrækkelig til at medføre en konstatering af manglende samarbejde.
- 111 Det bemærkes i den henseende for det første, at grundforordningens artikel 18, stk. 1, første punktum, tillader institutionerne at træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i tilfælde, hvor en interesseret part nægter at give adgang til de nødvendige oplysninger eller på anden måde undlader at meddele dem inden for de i forordningen fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen. Der kan ligeledes træffes afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, hvis en interesseret part har indgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Det fremgår af denne bestemmelses ordlyd, at disse fire betingelser er alternative, således at institutionerne, når en af disse er opfyldt, kan træffe foreløbige eller endelige afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger (dom af 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics m.fl. mod Rådet, T-633/11, EU:T:2014:271, præmis 44).

- 112 Det må i den foreliggende sag for det første fastslås, at det manglende samarbejde i den anfægtede forordning ikke blot begrundes med den manglende fremlæggelse af arbejdsedler, der kunne gøre det muligt at sammenholde svaret på fritagelsesformularen og eksportørens finansielle og regnskabsmæssige dokumenter. Denne konstatering bygger ligeledes på forsinkelserne ved indgivelsen af de ønskede oplysninger, på oplysningernes selvmodsigende og lidet troværdige karakter, og på de vanskeligheder, der forelå under kontrolbesøget. Det er således allerede fastslået i forbindelse med det første anbringende, at de af sagsøgeren indgivne oplysninger var ufuldstændige og selvmodsigende, og at de ikke kunne efterprøves. Sagsøgeren har således ikke givet adgang til de nødvendige oplysninger som omhandlet i den i præmis 111 ovenfor nævnte retspraksis.
- 113 For det andet har sagsøgeren anført, at de uoverensstemmelser, der fremgik af sagsøgerens produktionstal, skyldtes forsinkelser mellem indregistreringsperioderne og den faktiske produktionstakt. Selskabet har anført, at dets skrivelse af 4. februar 2013 kunne godtgøre denne påstand. Det er imidlertid tilstrækkeligt at konstatere, at skrivelsen af 4. februar 2013 ikke indeholder noget bevis vedrørende dette forhold.
- 114 Sagsøgeren har for det tredje fremhævet, at i det mindste en del af de oplysninger, som blev indgivet, var korrekte, for så vidt som Rådet selv anerkendte, at de meddelte tal for så vidt angår eksportsalget var korrekte. Det fremgår således reelt af 31. betragtning til den anfægtede forordning, at Rådet bekræftede konstateringen af, at disse tal var korrekte. Imidlertid vedrører disse tal ifølge Rådet for det første det samlede eksportsalg og ikke blot eksporten til Unionen, som det ikke var muligt at sammenholde, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt. For det andet indebærer den omstændighed, at tallene vedrørende eksporten var korrekte og kunne efterprøves, ikke, at tallene vedrørende de eksporterede produkters oprindelse også burde bekræftes.
- 115 For det fjerde er det for så vidt angår den omstændighed, at en af sagsøgerens salgsdirektører samtidig var ansat hos en kinesisk producent, der viste sig at være sagsøgerens hovedleverandør af cykeldele, korrekt, at denne omstændighed ikke i sig selv er af en sådan karakter, at den kan begrunde en konklusion om manglende samarbejde som omhandlet i grundforordningens artikel 18. De forklaringer, sagsøgeren afgav vedrørende denne ansattes status, viste sig imidlertid at være særdeles uklare, hvilket er relevant i forhold til bedømmelsen af sagsøgerens samarbejde. Det må ligeledes understreges, at sagsøgeren på selskabets fritagelsesformular havde erklæret, at selskabet ikke havde nogen forbindelse med kinesiske virksomheder. Det var under alle omstændigheder, henset til den relevans, som den omstændighed, at sagsøgerens salgsdirektør ligeledes var ansat af et kinesisk cykelselskab, ville kunne have ved fastslåelsen af, om der forelå omgåelse via Indonesien, med rette, at Kommissionen udspurgte sagsøgeren i den henseende, og at denne omstændighed blev nævnt i den anfægtede forordning.
- 116 Sagsøgeren har for det femte gjort gældende, at det manglende samarbejde kun vedrørte samleprocesserne og ikke omladningen. Selskabet har i den henseende fremhævet, at det angiveligt utilstrækkelige samarbejde kun vedrører værdien af delene med kinesisk oprindelse. Ifølge sagsøgeren er disse oplysninger imidlertid kun nødvendige for at fastslå, om selskabet foretog samleprocesser, dvs. om det overholdt bestemmelserne om andelen af dele importeret fra Kina som del af den samlede værdi af det fremstillede produkt i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2. Da omgåelsen via Indonesien i den anfægtede forordning udelukkende var baseret på omladningstransaktioner, var konstateringen om manglende samarbejde ifølge sagsøgeren uden relevans med hensyn til Rådets konstateringer vedrørende klagepunktet om omgåelse.
- 117 Det må i den henseende for det første fastslås, at det fremgår af den fritagelsesformular, som sagsøgeren har indgivet, at selskabet søgte at godtgøre, at det opfyldte de i grundforordningens artikel 13, stk. 2, foreskrevne kriterier. Det var således med rette, at Kommissionen i bilag B til dokumentet med generelle oplysninger begrundede sin afgørelse om ikke at indrømme sagsøgeren en fritagelse med, at den ikke havde været i stand til at foretage beregningerne vedrørende disse kriterier på grundlag af de indgivne oplysninger. Det bemærkes i den henseende, at undersøgelsen vedrørte

eksistensen af omgåelse via Indonesien og ikke eksistensen af en særlig form for omgåelse. Kommissionen nævnte i øvrigt i niende betragtning til forordning nr. 875/2012, der indledte antiomgåelsesundersøgelsen, for så vidt angår Indonesien mulige omladningstransaktioner og samleprocesser.

118 Det bemærkes for det andet, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at selskabet faktisk var en producent af cykler med indonesisk oprindelse, eller at selskabet opfyldte de i grundforordningens artikel 13, stk. 2, fastsatte kriterier, dvs. at sagsøgeren ikke var i stand til at godtgøre oprindelsen af de cykler, som selskabet eksporterede i betydeligt antal til Unionen. De af sagsøgeren indgivne oplysninger var under alle omstændigheder ufuldstændige, idet undersøgelsens formål var at fastslå, om sagsøgeren havde deltaget i en omgåelse af den oprindelige antidumpingtold via Indonesien, uafhængigt af Rådets efterfølgende karakterisering af denne praksis.

119 Under disse omstændigheder må dette klagepunkt forkastes som ugrundet.

120 Følgelig må det andet anbringendes andet led forkastes som ugrundet.

– Om virkningerne af sagsøgerens samarbejde

121 Sagsøgeren har med første led gjort gældende, at Rådet under tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18 ikke har taget hensyn til den omstændighed, at sagsøgeren samarbejdede efter bedste evne. Selskabet har i den henseende bl.a. understreget, at det indgav en anmodning om fritagelse såvel som et revideret spørgeskema, og at selskabet accepterede at modtage Kommissionens team ved kontrolbesøget. Derudover fandt samarbejdet sted under vanskelige omstændigheder, idet sagsøgeren havde begrænsede administrative ressourcer og ikke var ajour med Kommissionens administrative procedurer.

122 Det bemærkes i den henseende for det første, at anvendelsen af tilgængelige oplysninger bl.a. er berettiget, når en virksomhed nægter at samarbejde, eller når den indgiver urigtige eller vildledende oplysninger, idet grundforordningens artikel 18, stk. 1, andet punktum, ikke forudsætter en forsætlig handling. Omfanget af en berørt parts anstrengelser for at meddele visse oplysninger har nemlig ikke nødvendigvis forbindelse med de meddelte oplysningers indre kvalitet og er under alle omstændigheder ikke det eneste afgørende forhold herfor. Såfremt de ønskede oplysninger ikke endeligt opnås, har Kommissionen således ret til at anvende de tilgængelige oplysninger om de ønskede oplysninger (dom af 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory mod Rådet, T-409/06, Sml., EU:T:2010:69, præmis 103 og 104).

123 Det bemærkes i øvrigt ligeledes, at det er op til Unionens institutioner at afgøre, om de med henblik på at verificere oplysninger indgivet af en berørt part finder det nødvendigt at få disse oplysninger bekræftet ved et kontrolbesøg på stedet i denne parts lokaler, og at grundforordningens artikel 18 i tilfælde, hvor en berørt part lægger hindringer i vejen for verificeringen af de af parten indgivne oplysninger, kan bringes i anvendelse, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Selv om en afvisning af at modtage et kontrolbesøg er i modstrid med hensynet til at samarbejde loyalt og påpasseligt, som grundforordningens artikel 18, stk. 1, har til formål at sikre, indebærer den omstændighed, at man har underlagt sig et kontrolbesøg, ikke i sig selv en konstatering af samarbejde (jf. i denne retning dom af 25.10.2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet, T-192/08, Sml., EU:T:2011:619, præmis 273 og 275).

124 Under disse omstændigheder er den omstændighed, at der er blevet indgivet en fritagelsesformular og dernæst en revideret version, samt at Kommissionens agenter er blevet modtaget ved kontrolbesøget, ikke tilstrækkeligt til at medføre en konstatering af samarbejde eller til, at Unionens institutioner har

en forpligtelse til at tage mangelfulde oplysninger i betragtning. Derudover kan de oplysninger, Kommissionen anmodede om, ikke anses for at medføre en særlig tung administrativ byrde. I øvrigt omfattede sagsøgerens salgsafdeling og administration 16 personer, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt.

- 125 Det må for det andet understreges, at grundforordningens artikel 18, stk. 3, foreskriver, at selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne. Det fremgår af bestemmelsens ordlyd, at de fire betingelser for bestemmelsens anvendelse er kumulative. Som følge deraf medfører den omstændighed, at én enkelt af disse betingelser ikke er opfyldt, at bestemmelsen ikke kan anvendes, og dermed at de omhandlede oplysninger ikke kan tages i betragtning (dom Guangdong Kito Ceramics m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 111 ovenfor, EU:T:2014:271, præmis 100).
- 126 I den foreliggende sag kan grundforordningens artikel 18, stk. 3, ikke finde anvendelse, for så vidt som sagsøgeren ikke har indgivet de nødvendige oplysninger som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 1, selv med hensyn til at godtgøre, at selskabet var en producent af indonesisk oprindelse, eller at selskabet opfyldte de i grundforordningens artikel 13, stk. 2 foreskrevne kriterier, således som det er fastslået i præmis 80-94 ovenfor. Derudover gælder det, at selv hvis sagsøgeren dels havde indgivet de nødvendige oplysninger, dels faktisk havde samarbejdet efter bedste evne, er det allerede fastslået, at de indgivne oplysninger ikke kunne efterprøves.
- 127 Det andet anbringendes første led må følgelig forkastes som ugrundet.
- Om begrundelsen
- 128 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Rådet burde have sondret mellem samarbejde for så vidt angår dels klagepunktet vedrørende samling, dels klagepunktet vedrørende omladning. Da Rådet undlod at specificere, om de fremlagte oplysninger vedrørte klagepunktet vedrørende samling eller klagepunktet vedrørende omladning, er den anfægtede forordning behæftet med en begrundelsesmangel.
- 129 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Rådet, efter at det forkastede alle de fremlagte oplysninger, ikke klargjorde karakteren af de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 1, på hvilke Rådet støttede sig ved konklusionen om, at der forelå omgåelse. Sagsøgeren har anført, at Rådet burde have præciseret, hvorledes de foreliggende faktiske oplysninger var fyldestgørende.
- 130 Det bemærkes, at begrundelsen for en retsakt fra EU-institutionerne klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning og forsvare deres rettigheder, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret (dom af 27.9.2005, Common Market Fertilizers mod Kommissionen, T-134/03 og T-135/03, Sml., EU:T:2005:339, præmis 156). Spørgsmålet om, hvorvidt en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter artikel 296 TEUF, skal endvidere ikke blot vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes i forhold til den sammenhæng, hvori den indgår, samt alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. i denne retning dom af 29.2.1996, Belgien mod Kommissionen, C-56/93, Sml., EU:C:1996:64, præmis 86, og af 27.11.1997, Kayserberg mod Kommissionen, T-290/94, Sml., EU:T:1997:186, præmis 150).
- 131 I det foreliggende tilfælde har Rådet overholdt disse principper af de grunde, der er anført nedenfor.

- 132 Hvad for det første angår sagsøgerens argument om, at Rådet burde have sondret mellem samarbejde for så vidt angår klagepunktet vedrørende samling og klagepunktet vedrørende omladning, bemærkes det, at det er fastslået i præmis 117 ovenfor, at undersøgelsen vedrørte eksistensen af omgåelse via Indonesien og ikke eksistensen af en bestemt form for omgåelse. Derudover var de forhold, der skulle tages i betragtning ved vurderingen af samarbejdet, sammenlignelige for så vidt angår omladning og samling. Der var således i modsætning til det af sagsøgeren anførte ikke grund til at adskille vurderingen af sagsøgerens samarbejde for så vidt angår dels klagepunktet vedrørende samling, dels klagepunktet vedrørende omladning.
- 133 Det må derudover fastslås, at den i 29.-33. betragtning til den anfægtede forordning anførte begrundelse er korrekt underbygget, henset til den i præmis 130 ovenfor nævnte retspraksis.
- 134 Det fremgår således af 29. betragtning til den anfægtede forordning, at Rådet fandt, at de oplysninger, sagsøgeren fremlagde, ikke var troværdige. For det første havde sagsøgeren ikke gemt de arbejdssedler, som skulle bruges til at udfylde fritagelsesformularen. Under disse omstændigheder var sagsøgeren ikke i stand til at godtgøre, at disse tal var korrekte. Endvidere blev der påvist unøjagtigheder i de fremlagte tal ved beregninger foretaget under kontrolbesøget på grundlag af dokumenter, der var tilgængelige i sagsøgerens lokaler. Endelig viste undersøgelsen, at virksomhedens salgsdirektør samtidig også var ansat hos en kinesisk cykelproducent, som var sagsøgerens vigtigste leverandør af cykeldele.
- 135 Det fremgår af 30. og 31. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen, efter at den havde underrettet sagsøgeren om Kommissionens hensigt om at se bort fra de indgivne oplysninger, indrømmede sagsøgeren en tidsfrist til at fremsætte bemærkninger. Sagsøgeren anførte i disse bemærkninger, at selskabet havde været samarbejdsvilligt og havde fremlagt alle de dokumenter, der var blevet anmodet om, bortset fra arbejdssedlerne, som der angiveligt ikke var blevet anmodet om. Rådet fremhævede i den henseende, at der var blevet anmodet om arbejdssedlerne inden kontrolbesøget på stedet. For så vidt angår sagsøgerens argument om, at de kontrolberegninger, der blev foretaget på stedet, var fejlbehæftede på grund af ukorrekte forklaringer fra en enkelt medarbejder, har Rådet understreget, at der blev anmodet om forklaringer fra flere medarbejdere, som ikke var i stand til at angive kilden til de tal, der var anført i formularen, eller hvordan de var blevet beregnet.
- 136 Rådet konkluderede således i 32. og 33. betragtning til den anfægtede forordning, at de oplysninger, sagsøgeren havde meddelt, ikke kunne tages i betragtning, og at konklusionerne vedrørende sagsøgeren ville blive baseret på de foreliggende oplysninger som omhandlet i grundforordningens artikel 18.
- 137 Det må for det andet fastslås, at Rådet ganske vist ikke udtrykkeligt har opregnet den præcise karakter af de foreliggende faktiske oplysninger i den anfægtede forordning.
- 138 Det fremgår imidlertid af særlig 28.-33., 45., 46., 50., 51., 55., 56., 92. og 98.-102. betragtning til den anfægtede forordning, at de foreliggende faktiske oplysninger omfatter alle de oplysninger, som Rådet har anvendt for at fastslå, at sagsøgeren havde omgået foranstaltningerne, dvs. bl.a. de oplysninger, som gjorde det muligt at fastslå en ændring af handelsmønsteret, manglen på en troværdig alternativ forklaring og datamaterialet fra Eurostats Comext database, der blev anvendt som grundlag for dels at konstatere en undergravning af den oprindelige antidumpingtolds afhjælpende virkninger, dels at konstatere eksistensen af bevisemønstre for dumping i forbindelse med de tidligere fastslåede normale værdier. Derudover omfatter de foreliggende faktiske oplysninger alle de relevante dele af sagsakterne, herunder klagen (10.-17. betragtning til den anfægtede forordning).
- 139 Hvad for det tredje angår argumentet om, at Rådet burde have begrundet, hvorfor de anvendte foreliggende faktiske oplysninger var de bedst mulige, må det understreges, at en sådan forpligtelse ikke fremgår af hverken grundforordningens artikel 18, stk. 1, eller retspraksis. Grundforordningens artikel 18, stk. 1, bestemmer, at Rådet kan træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske

oplysninger, når de meddelte oplysninger er mangelfulde (jf. præmis 111 ovenfor). Da de meddelte oplysninger i den foreliggende sag er mangelfulde, påhvilede det således ikke Rådet at begrunde, hvorledes de anvendte foreliggende faktiske oplysninger var mere fyldestgørende end de indgivne oplysninger. Derudover bemærkes det, at sagsøgeren ikke har gjort gældende, at andre foreliggende faktiske oplysninger end de af Rådet anvendte var mere fyldestgørende. Dette argument fra sagsøgerens side må derfor forkastes som ubegrundet.

140 På den baggrund må det andet anbringendes tredje led forkastes som ugrundet.

– Om hensyntagen til de af sagsøgeren indgivne supplerende oplysninger

141 Sagsøgeren har med det fjerde led gjort gældende, at Rådet tilsidesatte grundforordningens artikel 18, stk. 3, og proportionalitetsprincippet, idet det forkastede hele det fremlagte datamateriale uden at vurdere, om visse oplysninger kunne anvendes for så vidt angår klagepunktet om omladning. Sagsøgeren har understreget, at selskabet fremlagde oplysningerne inden for den krævede tidsfrist, og at disse oplysninger let kunne kontrolleres for så vidt angår klagepunktet om omladning.

142 Hvad for det første angår tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 3, er det allerede i præmis 125 ovenfor nævnt, at anvendelsen af artikel 18, stk. 3, forudsætter, at fire kumulative betingelser vedrørende særlig den omstændighed, at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, og at oplysningerne kan efterprøves, er opfyldt. I den foreliggende sag er det imidlertid allerede fastslået i forbindelse med det første anbringende, at de af sagsøgeren indgivne oplysninger var ufuldstændige, selvmodsigende og ikke kunne efterprøves, hvilket udelukker anvendelse af grundforordningens artikel 18, stk. 3, uanset hvilken type omgæelse der er tale om.

143 Klagepunktet vedrørende en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, stk. 3, må derfor forkastes som ugrundet.

144 Det bemærkes for det andet, at lovligheden af Unionens lovgivning i henhold til proportionalitetsprincippet er betinget af, at de midler, der bringes i anvendelse, er egnede til at virkeliggøre det formål, der lovligt forfølges med de pågældende bestemmelser, og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at virkeliggøre dette, og såfremt der er mulighed for at vælge mellem flere egnede foranstaltninger, skal principielt den mindst bebyrdende foranstaltning vælges (dom af 5.6.1996, NMB France m.fl. mod Kommissionen, sag T-162/94, Sml., EU:T:1996:71, præmis 69).

145 I den foreliggende sag har sagsøgeren i det væsentlige anført, at det var uforholdsmæssigt at forkaste alle de forelagte oplysninger uden at vurdere, om visse af disse oplysninger kunne anvendes i forbindelse med klagepunktet vedrørende omladning.

146 Det er i den henseende tilstrækkeligt at bemærke, at sagsøgeren fortsat ikke har fremlagt oplysninger, der godtgør, at selskabet var en indonesisk eksportør, eller at det opfyldte de i grundforordningens artikel 13, stk. 2, foreskrevne kriterier. Rådet har således ikke tilsidesat proportionalitetsprincippet, da det forkastede disse oplysninger.

147 Under disse omstændigheder må det andet anbringendes fjerde led forkastes som ugrundet.

148 Følgelig må det andet anbringende forkastes i sin helhed.

Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 13, stk. 1, og ligebehandlingsprincippet

- 149 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Rådet gengav de faktiske omstændigheder urigtigt og foretog et urigtigt skøn, idet Rådet anvendte datamateriale vedrørende priser fra Eurostats Comext database. Ifølge sagsøgeren var det under alle undersøgelsesfaserne i forbindelse med antidumpingforordningerne vedrørende cykler og cykeldele med oprindelse i Kina kendt, at datamaterialet fra Eurostats Comext database ikke var troværdigt, og at det ikke var muligt at drage konklusioner på grundlag af sammenligninger på det grundlag.
- 150 For det andet har Rådet tilsidesat grundforordningens artikel 13, stk. 1, og ligebehandlingsprincippet, idet Rådet udelukkede sagsøgerens data vedrørende eksportpriserne, hvis troværdighed blev bekræftet i 31. betragtning til den anfægtede forordning. Ifølge sagsøgeren forvanskede den omstændighed, at datamaterialet for de selskaber, der samarbejdede, blev taget i betragtning, talmaterialet vedrørende eksistensen af dumping.
- 151 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.
- 152 Det bemærkes i den henseende, at det fremgår af grundforordningens artikel 13, stk. 1, at omgåelse forudsætter, at der foreligger beviser for dumping i forbindelse med de normale værdier, der blev fastsat i den oprindelige antidumpingundersøgelse.
- 153 Det fremgår derudover af grundforordningen, at Unionens institutioner skal vælge den mest korrekte metode til dumpingberegningen, og at dette valg forudsætter en vurdering af komplicerede økonomiske omstændigheder (jf. i denne retning dom af 10.3.1992, Minolta Camera mod Rådet, C-178/87, Sml., EU:C:1992:112, præmis 41).
- 154 Det bemærkes for det første, at det allerede er fastslået, at sagsøgeren ikke samarbejdede som omhandlet i grundforordningens artikel 18, da de fremlagte oplysninger var utroværdige og ikke kunne kontrolleres.
- 155 Ganske vist fremgår det af 31. betragtning til den anfægtede forordning, at hvad angår værdien af eksportsalget stemte tallene overens. Som Rådet har gjort gældende, uden at sagsøgeren har anfægtet dette, er det kun den aggregerede værdi af den samlede eksport, der har kunnet sammenholdes med regnskaberne og kontrolleres. Derudover var de fremlagte oplysninger ufuldstændige, idet sagsøgeren ikke på noget tidspunkt fremlagde de nødvendige oplysninger (jf. i denne henseende præmis 85 og 114 ovenfor).
- 156 Under disse omstændigheder kunne Rådet, for så vidt som det ikke rådede over troværdige data vedrørende sagsøgeren og de selskaber, der ikke havde givet sig til kende, med rette lægge de foreliggende faktiske oplysninger til grund.
- 157 Sagsøgeren har for det andet rejst tvivl om anvendelsen af data fra Eurostats Comext database som foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 1. Sagsøgeren har henvist til forordning nr. 1095/2005, til gennemførelsesforordning nr. 990/2011 og til forordning nr. 502/2013, hvori troværdigheden af disse data drages i tvivl.
- 158 Det må i den henseende for det første understreges, at de tre af sagsøgeren nævnte forordninger ikke vedrører antiomgåelsesprocedurer. De vedrører henholdsvis pålæggelse af en endelig antidumpingtold, en udløbsundersøgelse og en interimundersøgelse.
- 159 Det bemærkes for det andet, at eksportpriserne for de producenter, der ikke samarbejdede, blev beregnet på forskellige måder i disse tre forordninger. I forordning nr. 1095/2005 blev datamateriale fra de selskaber, der samarbejdede, anvendt, idet data fra Eurostats Comext database ikke blev anset

for at være tilstrækkeligt præcise i tilfælde af en fuldstændig genåbning af undersøgelsen af konklusionerne vedrørende dumping og den lidte skade. I gennemførelsesforordning nr. 990/2011 blev data fra Eurostats Comext database derimod anvendt, da kun én virksomhed havde samarbejdet. I forordning nr. 502/2013 blev data fra Eurostats Comext database kun anvendt i et vist omfang, da dette datamateriale på ny ikke blev bedømt til at være tilstrækkeligt præcist i det konkrete tilfælde vedrørende en interimundersøgelse.

- 160 I modsætning til det af sagsøgeren anførte blev data fra Eurostats Comext database således ikke anset for at være fejlbehæftet i de tre nævnte forordninger. Derudover må det understreges, at dumping beregnes på forskellig vis alt efter undersøgelsens formål og sagens omstændigheder.
- 161 For det tredje vedrørte disse forordninger Kina og Vietnam og ikke Indonesien. Sagsøgeren har ikke fremlagt noget bevis for, at disse konstateringer ligeledes var relevante for så vidt angår Indonesien.
- 162 Under disse omstændigheder må sagsøgerens argumenter vedrørende troværdigheden af dataene fra Eurostats Comext database forkastes som ugrundede.
- 163 Hvad for det tredje angår argumenterne om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet har sagsøgeren anført, at hvis det talmateriale, Rådet anvendte, hvilket ifølge sagsøgeren i det væsentlige vil sige talmaterialet fra de producenter, der samarbejdede, faktisk udgjorde bevis for dumping, skulle Kommissionen have indledt en antidumpingundersøgelse for så vidt angår de andre indonesiske producenter i stedet for at udvælge sagsøgeren som eneste – usandsynlige – ansvarlige for EU-erhvervsgrenens vanskeligheder.
- 164 Det bemærkes i den henseende for det første, at Unionens institutioner fastslog, at der forelå beviser for, at der fandt dumping sted, i forbindelse med de normalværdier, der blev fastlagt under den tidligere antidumpingundersøgelse og ikke i forbindelse med den normale værdi for disse eksportørers salg på deres nationale marked. De konstateringer, der blev fremført i den anfægtede forordning, gav således ingen indikation af, om det var nødvendigt at indlede en selvstændig antidumpingundersøgelse vedrørende de indonesiske producenter. Derudover bemærkes det ligeledes, at de producenter, der samarbejdede, i modsætning til sagsøgeren var i stand til at bevise, at de ikke havde deltaget i omgåelse.
- 165 Rådet har for det andet som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten præciseret, at mængderne og værdien af eksporten fra de producenter, der samarbejdede, blev trukket fra de aggregerede data vedrørende alle de indonesiske eksportører, som var tilgængelige i Eurostats Comext database. Som følge deraf anvendte Rådet i modsætning til det af sagsøgeren anførte ikke data fra de producenter, der samarbejdede, til at fastslå beviser for, at der forelå dumping.
- 166 Henset til det i præmis 152-165 ovenfor anførte må det fastslås, at sagsøgeren ikke for så vidt angår eksistensen af beviser for, at der forelå dumping, har godtgjort, at Rådet har begået retlige fejl eller har anlagt et fejlskøn, eller at ligebehandlingsprincippet er blevet tilsidesat.
- 167 Det tredje anbringende må derfor forkastes i sin helhed som ugrundet.
- 168 Henset til det ovenfor anførte, og i særdeleshed det i præmis 106 ovenfor anførte, annulleres artikel 1, stk. 1 og 3, i den anfægtede forordning, for så vidt som disse bestemmelser vedrører sagsøgeren.

Sagens omkostninger

- 169 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Rådet har tabt sagen, bør det pålægges det at betale sagsøgerens omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom.

170 Kommissionen og Maxcom bærer hver deres egne omkostninger i henhold til bestemmelserne i procesreglementets artikel 87, stk. 4, første og tredje afsnit.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Syvende Afdeling):

- 1) **Artikel 1, stk. 1 og 3, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 af 29. maj 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka og Tunesien, annulleres, for så vidt som disse bestemmelser vedrører Chin Haur Indonesia PT.**
- 2) **Rådet for Den Europæiske Union betaler Chin Haur Indonesias omkostninger og bærer sine egne omkostninger.**
- 3) **Europa-Kommissionen og Maxcom Ltd bærer hver deres egne omkostninger.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 19. marts 2015.

Underskrifter

Indhold

Sagens baggrund	2
De væsentligste antidumpingprocedurer og indledende antisubsidieforanstaltninger	2
Proceduren vedrørende omgåelse	3
Den anfægtede forordning	4
Retsforhandlinger og parternes påstande	5
Retlige bemærkninger	6
Formaliteten	6
Om realiteten	7
Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 13, stk. 1, og artikel 18, stk. 1	7
– Om ændringen af handelsmønsteret	7
– Om gennemførelsen af omladning	10
– Om konstateringen af manglende samarbejde	14
– Om virkningerne af sagsøgerens samarbejde	16
– Om begrundelsen	17
– Om hensyntagen til de af sagsøgeren indgivne supplerende oplysninger	19
Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 13, stk. 1, og ligebehandlingsprincippet	20
Sagens omkostninger	21